

За словами **Григорія Осового**, профспілки не перервали можливості діалогу і комунікації з урядом і роботодавцями з перших днів війни, якби це не було складно.

- Як саме цей процес відбувається?

- Зберегли чинність тристоронньої Генеральної угоди щодо реалізації соціально-економічної політики і трудових відносин на 2019-2021 роки. Минулого року Спільний представницький орган репрезентативних профспілок на національному рівні опрацював 890 нормативно-правових актів. Взаємодіємо також з профільними парламентськими комітетами щодо законопроектів з питань праці, соціальної політики та регулювання соціально-трудових відносин.

- Мабуть, в умовах воєнного стану такий діалог проходить переважно в дистанційній формі?

- Так. І відверто кажучи, наші пропозиції і вимоги враховуються далеко не завжди. Тому СПО не погодив 65 законодавчих актів як такі, що звужували права працівників і профспілок. А підсилити свої позиції колективними діями, як це ми робили в мирний час, не можемо у зв'язку із законодавчими обмеженнями на період воєнного стану. Тому підчас консультацій і переговорів зі сторонами діалогу діємо силою аргументованого переконання, опираючись на Конституцію та міжнародні акти .

- Чи вдалося відновити роботу Національної тристоронньої соціально-економічної ради?

- На жаль, ні. Незважаючи на спільні зусилля профспілкової сторони і сторони роботодавців, так і не відновила роботу Національна тристороння соціально-економічна рада. Більш того, на противагу чинному Закону України «Про соціальний діалог», органами влади ініційовано розробку нового законопроекту про соціальний діалог. При цьому робиться спроба підмінити трипартизм – громадським діалогом. Ми сподіваємося, що наші зарубіжні партнери, візит яких ми очікуємо, під час зустрічей в українському уряді та парламенті зацентують увагу на збереженні в Україні цього загальноновизнаного в світі інструменту. Адже, на переконання профспілок, саме через механізм конструктивного соціального діалогу маємо спільно:

- розробити стратегії відбудови і оновлення України у повоєнний період;

- план реалізації програми з ЄС на 2024 -2027 роки щодо європейської інтеграції України;

- структурних реформ в економіці, зеленого переходу, трансформації ринку праці до умов ЄС, справедливої оплати праці, безпеки і здоров'я на роботі, соціального страхування і пенсійного забезпечення працівників тощо.

- Ну, мабуть, є певний сенс. Тому, що під час повномасштабної війни Генеральну угоду підкорегувати?

- Ми усвідомлюємо , що тристороння Генеральна угода, яка була укладена в мирний час, потребує переопрацювання під виклики і загрози, які привнесла збройна російська агресія. Це має стати актом єднання і консолідації зусиль уряду, роботодавців і профспілок в проведенні реформ на узгоджених позиціях в інтересах суспільства.

- Що має стати основою такого документу?

- Вважаємо, що в основу нової Генеральної угоди має бути покладено Європейський стовп соціальних прав та трудових норм МОП. Ми вдячні соціальним партнерам ЄС, які

прийняли у Валь-Дюшесі Декларацію про прогресуючий європейський соціальний діалог, поширивши її настанови на країни-кандидати в члени ЄС. З огляду на це було б доцільно запропонувати уряду України запровадити посаду Уповноваженого з соціального діалогу на національному рівні на зразок спеціальної посади – європейського посланника Єврокомісії.

Джерело: <https://blogs.korrespondent.net/blog/events/4677332/>

(За матеріалами сайту ФПУ www.fpsu.org.ua)